

Tabel 2. De totale lønomkostninger fordelt på institutioner

Institutioner	1996 mio. kr.	1997 mio. kr.	1998 mio. kr.
Europa-Parlamentet	2.054	2.350	2.280
Ombudsmanden	6	11	12
Rådet	1.295	1.459	1.462
Det Økonomiske og Sociale Udvalg	354	408	398
Kommissionen	11.119	12.300	12.374
Domstolen og Retten i Første Instans	515	562	564
Revisionsretten	290	328	337
I alt	15.633	17.418	17.427

Anm.: Opgørelsen for 1996 viser faktiske omkostninger, mens opgørelsen for 1997 og 1998 viser bevillinger.
 Bem.:

1. Danmarks Nationalbanks gennemsnitlige ECU-kurs for 1996, 1997 og 1998 på henholdsvis 1 ECU = 7,2624 DKK, 1 ECU = 7,4626 DKK og 7,5136 DKK er anvendt ved omregning til danske kroner.
2. Kommissionens lønomkostninger er defineret bredere end i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1519 af 25. februar 1997. Det omfatter bl.a. udgifter til hjælpepersonale og forskning.
3. Data for Det Økonomiske og Sociale Udvalg omfatter tillige Regionsudvalget samt de to institutioners fælles organisationsstruktur.

Spm. nr. S 916

Til statsministeren (15/1 99) af:

Bertel Haarder (V):

»Er statsministeren enig med udenrigsministeren i, at det liberale forslag i Europa-Parlamentet om at udtrykke mistillid til to kommissærer er »fuldstændig ude af trit med den danske regerings politik«, og hvorledes vil statsministeren i givet fald begrunde, at kommissærer ikke som ministre skal stå til regnskab for uorden i deres administration?«

Begrundelse

I Berlingske Tidende d. 13. januar tager udenrigsministeren meget klart afstand fra det forslag, der i Europa-Parlamentet fik støtte fra samtlige danske parlamentarikere undtagen de socialdemokratiske, og som blandt Folketingets partier har fået en tilsvarende positiv modtagelse. Det drejer sig om det liberale forslag om at opfordre to navngivne kommissærer til at gå af på grund af de meget omtalte problemer med dårlig ledelse, svindel, småkorruption og uregelmæssigheder på deres embedsområder.

Hensigten med forslaget var at indføre en form for administrativt ansvar, der svarer til, hvad der blev indført i 1849 og 1901 i Danmark - uden på nogen måde at ændre ved Kommissionens kollektive ansvar for den førte politik.

Udenrigsministeren argumenterer med, at Kommissionen ikke har ministerstyre, og at Kommissionen træffer beslutninger som et kollegium. Men det sidste gælder jo også for et dansk ministermøde. Alligevel har ministrene et personligt administrativt ansvar. Det er svært at se, hvorfor kommissærerne ikke på samme måde i deres egenskab af administrative chefer bør stå og falde med deres gerninger eller mangel på samme. Spørgeren kan ganske enkelt ikke forstå udenrigsministerens argumenter og vil derfor gerne vide, om regeringen som kollegium deler hans synspunkt.

Svar (4/2 99)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Regeringen finder det både rigtigt og nødvendigt, at Europa-Parlamentet sætter fokus på kritisable forhold i Kommissionen. Regeringen vil bidrage aktivt til det videre arbejde med at styr-